

Sia

♥ ska bli ♥
storasyster!

En varm berättelse om längtan,
kärlek och den allra finaste vänskapen.

En bok om att längta efter ett syskon
– och glädjen i att bli storasyster.

1. Sias stora önskan

Sia var fem år och hade önskat sig samma sak väldigt, väldigt länge.

Hon önskade sig inte en ny cykel, ett stort dockhus eller ens en hund.

Det hon önskade sig allra mest var ett litet syskon.

Ibland funderade hon på hur det skulle vara att ha någon liten att leka med, hjälpa och lära saker. Hon skulle visa hur man byggde höga torn och hoppade i vattenpölar.

Ibland frågade hon mamma Lisa när hon skulle få en lillebror eller lillasyster.

Sia visste inte att hennes största önskan snart skulle gå i uppfyllelse.

2. Lisa har en hemlighet

En eftermiddag när Sia kom hem satte sig Lisa bredvid henne i soffan.

”Jag har något väldigt speciellt att berätta för dig”, sa hon och log.

Sia blev genast nyfiken och kröp närmare sin mamma.

”Är det en överraskning?” frågade hon och försökte gissa vad det kunde vara.

Lisa nickade och frågade om Sia mindes vad hon hade önskat sig så länge.

Sia tänkte efter, men plötsligt började det pirra alldeles extra i magen.

Kunde mamma verkligen mena det som Sia hoppades allra mest på?

3. Du ska bli storasyster!

Lisa tog Sias händer och log mot henne.

”Det ligger en liten bebis i min mage”, sa hon. ”Du ska bli storasyster!”

Först satt Sia alldeles stilla och bara tittade på mamma.

Sedan blev hennes leende större och större tills hela ansiktet strålade.

”På riktigt?” ropade hon och kastade armarna om Lisa.

Hon hade väntat och önskat så länge att det nästan kändes som en dröm.

Nu skulle det faktiskt hända – Sia skulle få ett litet syskon och bli storasyster!

4. Finns bebisen verkligen där?

Sia kunde nästan inte sluta titta på mammas mage.

Där inne fanns alltså verkligen en liten bebis,
fast magen fortfarande såg nästan ut som vanligt.

”Hur får den plats där inne?” frågade hon och
lade försiktigt örat mot magen.

Lisa skrattade och berättade att bebisen var pytteliten än så länge.

”Kan den höra mig?” undrade Sia.

Hon hade så många frågor att de nästan snubblade över varandra.

Till sist viskade hon mot magen: ”Hej bebis, det är jag som är din storsyster.”

5. Den långa väntan

Sia ville förstås veta när bebisen skulle komma.

”Om några månader”, svarade Lisa och visade henne kalendern.

Några månader lät för Sia ungefär lika länge som hundra år.

Tillsammans räknade de framåt och markerade ungefär när det var dags.

Sia pekade på alla dagar som låg däremellan och suckade djupt.

”Ska jag verkligen vänta ända dit?” frågade hon.

Lisa skrattade och lovade att det skulle hända massor under tiden,

men Sia började ändå genast räkna dagarna tills hon skulle få träffa bebisen.

6. Magen börjar växa

Veckorna gick och en morgon tyckte Sia plötsligt att mammas mage såg annorlunda ut. Den hade blivit lite rundare!

Sia hämtade snabbt ett måttband och bestämde att nu måste de börja mäta.

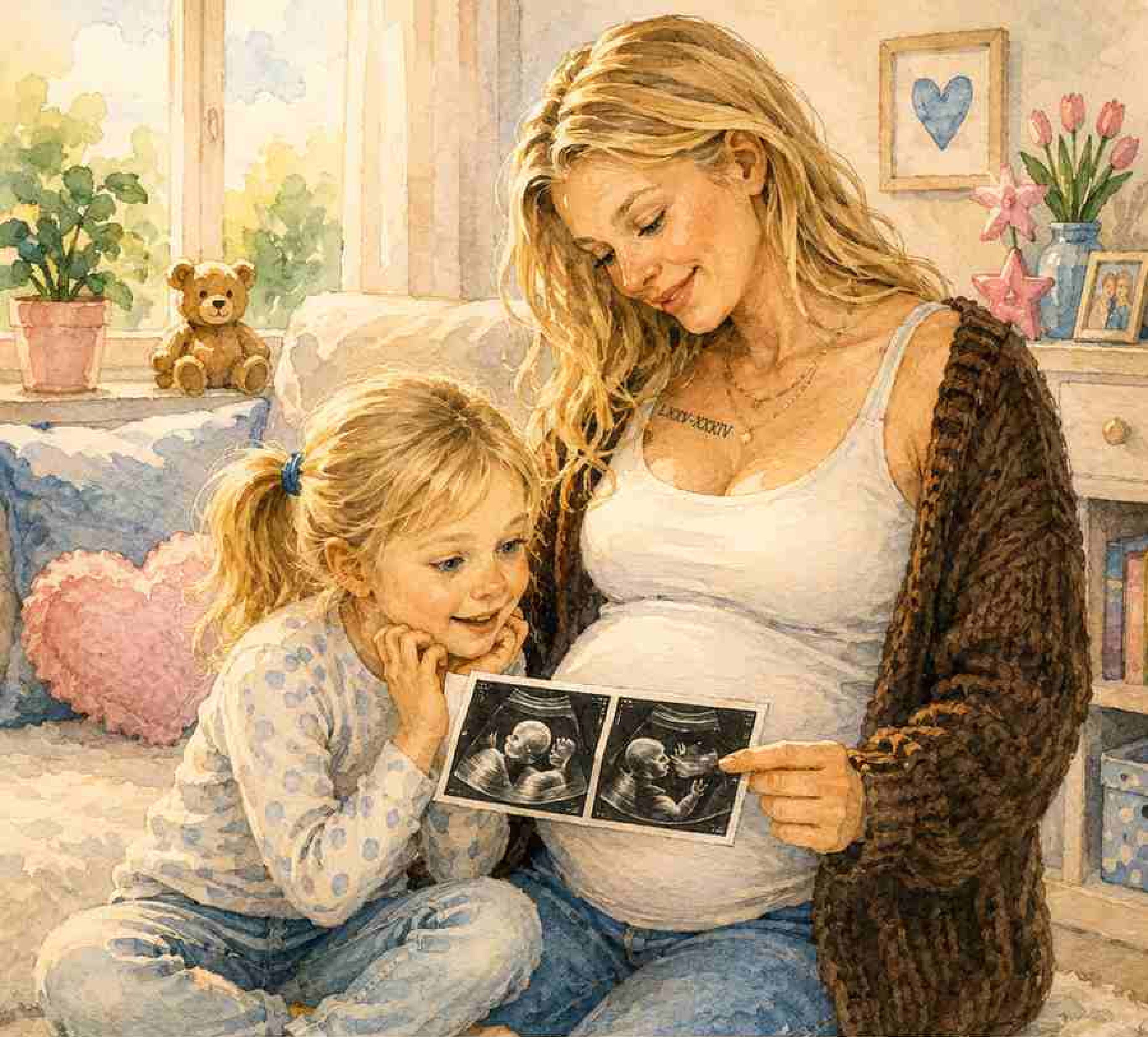
Lisa skrattade medan Sia försiktigt drog måttbandet runt magen och försökte läsa siffrorna.

"Den har vuxit!" konstaterade hon mycket nöjt.

Från den dagen tittade Sia på magen nästan varje dag för att se om den blivit större.

Själv tyckte hon ändå att bebisen kunde skynda sig lite mer med växandet.

7. Ett foto av bebisen

En dag kom Lisa hem med några märkliga svartvita bilder i handen.

"Vill du se bebisen?" frågade hon.

Sia stirrade på bilderna och undrade först
var bebisen egentligen var någonstans.

Lisa pekade och visade ett litet huvud, en näsa,
en hand och två pyttesmå fötter.

Sakta började Sia förstå vad hon såg.

Det där lilla på bilden var alltså hennes syskon
som låg inne i mammas mage!

Hon höll ultraljudsbilden försiktigt mellan händerna
och plötsligt kändes bebisen mycket mer verklig än tidigare.

8. Det är en lillebror!

Efter ultraljudet hade Lisa ännu en nyhet att berätta.

”Nu vet vi att bebisen är en pojke”, sa hon.

Sia spärrade upp ögonen. ”En lillebror?” utbrast hon lyckligt.

Precis en sådan hade hon fantiserat om så många gånger!

Nästan genast började hon fundera på vad han skulle heta och hämtade papper och pennor.

Hon ritade små bebisar och skrev de namn hon kunde komma på, både fina och ganska tokiga.

Lisa skrattade åt förslagen, men Sia tog uppgiften på största allvar – en lillebror behövde ju ett riktigt bra namn.

9. Den första sparken

En kväll när Sia höll på att göra sig klar för sängen ropade Lisa plötsligt på henne. "Kom fort, bebisen sparkar!"

Sia sprang fram och la handen på mammas mage.

"Oj!" utbrast hon när hon kände en liten buff inifrån.

Det kändes nästan som när någon knackar försiktigt på en dörr.

Sia blev alldeles lycklig och ville att bebisen skulle sparka igen.

"Sparka mer!" viskade hon och skrattade.

Lisa berättade att bebisen kanske ville säga godnatt till sin storasyster.

Sia la en puss på magen och viskade: "Godnatt, lilla bror."

10. Vi gör oss redo

Sia ville vara med och förbereda allt inför lillebrors ankomst.

Tillsammans gick hon och Lisa igenom lådan med små kläder.

”Den här är så söt!” sa Sia och höll upp en randig body.

”Och den här är mjuk och mysig”, sa mamma och visade en liten sparkdräkt.

De vek och la fint i byrån och pratade om vad lillebror skulle behöva.

Sia ville också hjälpa till att välja färg på hans filt och nalle.

Rummet började sakta förvandlas till en plats för en liten pojke.

Sia kände sig så stolt över att få vara med och göra allt klart.

11. Storasysterboken

En dag hittade Lisa en bok som hette "Storasysterboken" på biblioteket.

Sia blev eld och lågor så fort hon såg omslaget.

"Den här ska vi läsa!" sa hon och bar hem den som en skatt.

På kvällen kröp de upp i sängen tillsammans med boken.

Där fanns berättelser om stora systrar som hjälpte och tröstade, lekte och lärde ut viktiga saker.

Sia nickade förtjust och sa att hon också skulle bli världens bästa storasyster.

Hon bläddrade långsamt och tittade på varje bild, och för varje sida som gick kändes det ännu mer på riktigt.

Det här med att bli storasyster var nog det finaste som fanns.

12. Sia väljer något själv

En dag gick Sia och mamma till en affär där det fanns många gosedjur.

Sia fick välja ut en egen nalle som skulle bli alldeles hennes.

Det skulle vara hennes alldeles speciella nalle.

Sia tittade länge och noga på alla nallarna.

Till sist fastnade hon för en ljusbrun nalle med mjuk päls och snälla ögon.

”Den här vill jag ha!” sa hon bestämt och höll nallen tätt intill sig.

Mamma log och sa att det var ett perfekt val.

13. Kommer mamma hinna med mig?

Sia låg i sin säng och tänkte på allt som skulle hända när lillebror kom.

Tänk om mamma bara ville vara med bebisen hela tiden?

Kommer hon hinna läsa saga för mig och leka som vi brukar?

Sia blev lite ledsen av tanken och berättade det för Lisa.

Lisa satte sig bredvid och tog henne i handen.

“Du betyder alltid lika mycket för mig, Sia”, sa Lisa och kramade henne.

“Du kommer alltid att vara min älskade Sia.”

Då kändes det tryggt i hjärtat igen, och Sia log.

14. Nu är det dags!

En morgon så Lisa att det var dags att åka till sjukhuset.

Bebisen ville komma ut nu!

Sia kramade sin mamma hårt och pussade henne.

”Lycka till, mamma”, viskade hon.

Lisa packade väskan och satte sig i bilen.

Sia vinkade så länge hon kunde se mammas bil.

Hon hoppades att allt skulle gå bra och att de snart fick träffa lillebror.

15. Han är född!

Det ringde på dörren och Lisa var hemma igen.

Hon hade varit på sjukhuset och nu hade lillebror äntligen kommit.

Lisa tog fram sin mobil och visade Sia ett foto.

Där låg en liten bebis inlindad i en filt och sov så sött.

Sia tittade noga och blev alldeles varm i hjärtat.

”Han är perfekt”, viskade hon och log så stort.

Tänk att hennes lillebror nu verkligen fanns!

16. Första mötet

Nästa dag fick Sia och Lisa åka till sjukhuset.

Sia kände pirret i magen när de gick in på avdelningen.

Lisa låg i sängen och höll en liten bebis i famnen.

Det var Sias lillebror, så liten och alldeles perfekt.

Lisa hjälpte Sia att sätta sig bredvid och hålla honom försiktigt.

”Han är så mjuk”, viskade Sia och log mot sin lillebror.

Hon kände en värme i hjärtat som hon aldrig känt förut.

17. Sia hjälper till

När lillebror hade kommit hem ville Sia gärna vara med och hjälpa till. Hon hämtade en ren blöja när Lisa behövde en och valde vilken liten tröja han skulle ha på sig. När han låg vaken brukade Sia sätta sig bredvid honom och prata om allt möjligt. Hon visade honom sitt favoritgosedjur och berättade vilka lekar de skulle leka när han blivit större. Ibland fick hon hålla honom en liten stund medan Lisa satt alldeles bredvid. Sia var mycket noga med att stötta hans lilla huvud precis som hon hade fått lära sig. Det kändes stort att märka att lillebror redan verkade känna igen hennes röst.

18. Ett leende till storsyster

En dag hände något alldeles speciellt.

Lillebror låg i Sias famn och tittade upp på henne.

Plötsligt log han – ett litet, stort leende bara för Sia.

Hennes hjärta blev alldeles varmt och fyllt av glädje.

Nu visste hon att han kände igen henne.

Hon var inte bara hans storsyster,

hon var någon som betydde något väldigt särskilt.

Sia viskade tillbaka med ett leende:

”Jag älskar dig, lillebror.”

Och från den stunden visste hon att de hörde ihop.

